

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.586/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla Bernátné Dr. Gönczi Ágnes (cím) ügyvéd által képviselt felperes neve, címe felperesnek - az elsőfokú eljárásban személyesen eljáró, a másodfokú eljárásban Dr. Fodor Ferenc ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű és II.rendű alperes neve II. rendű (cím) alperesek ellen 57 801 Ft közös költség és járulékai iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 25.G.40.149/2010/14. sorszám alatt hozott ítélete ellen az alperesek által 15. és 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét a perköltség tekintetében megváltoztatja, az alperesek perköltségben történő marasztalását mellőzi, az állam javára a felperes 7 500 (hétezer-ötszáz) forint, az alperesek egyetemlegesen 2 500 (kettőezer-ötszáz) forint elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelesek. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét ezt meghaladóan helybenhagyja.

A másodfokú perköltségét mindegyik fél maga viseli, az államnak felhívásra a felperes 2 500 (kettőezer-ötszáz) forint, az alperesek egyetemlegesen 7 500 (hétezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket kötelesek megfizetni.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes megbízásából **Z. L.** vállalkozó a felperes **Ó.-i** szövetkezeti lakóépületeiben az 1980-as évek végétől közösségi műhold és jeltovábbító rendszert épített ki, és gondoskodott karbantartásáról.

Z. L. 1994. évben **Ó.** város területét lefedő kábeltelevíziós jelszolgáltató rendszert épített ki. A vállalkozó a csillagpontos rendszerrel ellátott épületekben lévő lakások tulajdonosaival

egyéni előfizetési szerződést kötött, míg a soros rendszerbe kapcsolt lakások esetén a lakóépület tulajdonosaival szerződött.

A felperes 1994. december 12. napján kötött megállapodást a vállalkozóval épületei lakásaiba az **Ó.-i** kábeltelevízió csatornái biztosítására, a hálózat kivitelezésére. A felperes vállalta az egyszeri hálózatfejlesztési hozzájárulás megfizetését, majd a hálózat elkészültét követően az üzemeltetési szerződés megkötését.

Az alperesek **Ó., V. út** szám alatti lakásingatlana a **V. út ..-...** szám alatti felperesi szövetkezeti lakóépületben található, ahol a soros rendszer kiépítése történt. A felperes a vállalkozóval írásbeli szerződést az üzemeltetésre nem kötött, azonban a jeltovábbítás biztosított volt. Ezt támasztja alá a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának a Versenyfelügyeleti Értesítő 1998. évi 12. számában közzétett 132/1998.VJ számú határozata is, amely rögzíti, hogy 1998. július 28-án a **V. út ..-...** szám alatti lakások tulajdonosai által tartott lakógyűlésen a tulajdonosok nem vitatták díjtartozásukat, és határidőt vállaltak a megfizetésére.

A felperes és a vállalkozó közötti díjvita a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 2004. június 24. napján 10.G.40.134/2000/69. szám alatt bírói egyezséggel zárult. Eszerint 1996. november 11. és 2002. július 1. közötti időszakban a felperes minősült a vállalkozó hírközlési szolgáltatása igénybevevőjének, és megállapították a vállalkozót erre az időszakra illető szolgáltatási díj összegét.

A felperes küldöttgyűlése 1996. július 17-én határozott úgy, hogy a szolgáltatási díj 1996. szeptember 1-től beépítésre kerül az üzemeltetési költségekbe. A felperes igazgatósága és felügyelő bizottsága 2/2004.VI.10. számú együttes határozata szerint az 1996. november 1. és 1999. december 31. közötti időszakra vonatkozó tőketartozást és kamatait a közös költség részeként kell előírni, nyilvántartani és beszedni.

A felperes az 1996. november és a 2002. október közötti időszakra esedékes kábeltvé díj, mint közös költség megfizetésére az alpereseket 2005. szeptember 3. napján írásban felszólította, eszerint a tartozás 2005. június 30. napjáig felszámított késedelmi kamataival együtt 57 801 Ft. Önkéntes teljesítés hiányában a felperes követelését az **Ó.-i** Városi Bíróság előtt Pk.51.695/2005. szám alatt fizetési meghagyásos eljárásban, majd az alperesek ellentmondása folytán perben érvényesítette. A per szünetelés folytán szűnt meg 2007. május 15. napján az **Ó.-i** Városi Bíróság előtt 5.P.20.942/2006. szám alatt. A perben személyesen meghallgatott II. rendű alperes maga sem vitatta, hogy az egyedi vállalkozóval kötött szerződést megelőző időszakban kábeltvé díjat nem fizetett.

Az alperesek 2003. decemberétől, a csillagpontos hálózat kiépítését követően kötöttek **Z. L.** egyéni vállalkozóval előfizetői szerződést.

A felperes közgyűlése 1/2009. szám alatt hozott határozatot a kábeltvé díjtartozások közös költségként történő előírásáról és behajtásáról.

Az alperesek fizetési meghagyás elleni ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes 57 801 Ft közös költség és annak 2005. szeptember 15. napjától esedékes kamatai iránti a követelését 35 900 Ft tőkeösszegre és annak 2005. szeptember 15. napjától esedékes kamataira leszállította.

Alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, arra hivatkoztak, hogy az **Ó.-i** Városi Bíróság előtt ugyanezen követelés iránt indított per megszűnt és lakásukban a

kábeltvé csatlakoztatása 2003. december 18-án történt **Z. L.** egyéni vállalkozóval kötött szerződés alapján.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen kötelezte 15 200 Ft, ennek 2005. szeptember 15. napjától esedékes kamatai és 5 636 Ft perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 5 800 Ft, az alpereseket egyetemlegesen 4 200 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A keresetet részben elutasító ítéleti rendelkezés jogi indoka a 2000. szeptember előtt keletkezett felperesi követelés elévülése. Az ezt követő időszakra vonatkozó marasztalás indokaként az elsőfokú bíróság a felperes alapszabályát (V.8. pont) és az Sztv. 110. § (1) és (2) bekezdésének a rendelkezéseit hívta fel. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperesek fizetési kötelezettsége nem azon alapul, hogy a felperes közvetítésével nyújtott kábeltvé szolgáltatást igénybe vették-e vagy sem, hanem hogy a felperes igazgatósága pótbefizetést írt elő. Az elsőfokú bíróság a felperes pernyertességének az arányát a leszállított követelés 42 %-ában határozta meg és az alpereseket ebben az arányában kötelezte felperes javára perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) és a 81. § (1) bekezdés felhívásával. A felek pernyertessége-pervesztessége arányában határozott a 10 000 Ft elsőfokú eljárási illeték viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek éltek fellebbezéssel, kérték annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását tartozás hiányában. A vállalkozóval 2003. decemberben kötött szolgáltatási szerződést 2010. júniusban felbontották, az ekkor kiadott igazolás szerint tartozásuk nincs. Indokaik szerint korábban a szolgáltatást nem is vehették igénybe, mert a kábelcsatorna a lakásukba nem volt bevezetve. Kifogásolták a vállalkozót illető díjnak közös költségként velük szemben történő érvényesítését, hivatkoztak a korábbi per megszűnésére.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozza, hogy a felperes, mint a kábeltvé megrendelője a szolgáltatási díjat az alperesek helyett is megfizette a vállalkozó részére, e díjat érvényesíti a perben arra az időszakra vonatkozóan, amikor az alperesek a vállalkozóval önálló jogviszonyban nem álltak. Alperes szerint a szünetelés miatt megszűnt per nem minősül ítélt dolognak.

Az alperesek fellebbezése részben, a perköltség tekintetében alapos.

Érdemben helyes az elsőfokú bíróság alpereseket kábeltelvíziós díj, mint közös költséghátralék megfizetésében marasztaló rendelkezése. E tekintetben az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a következő jogi indokok mentén hagyta helyben.

A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 2005. január 1-i hatálybalépését megelőzően a felperesre is alkalmazandó a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény (Sztv.) elsőfokú bíróság által is helyesen felhívott 110. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések törvényi lehetőséget biztosítottak a felperes közgyűlése és igazgatósága számára, hogy az üzemeltetés, illetve felújítás címen keletkező tartozásaiért a tagokat és nem tag tulajdonosokat egyaránt pótbefizetésre kötelezze. A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 15. § (1) bekezdés e) pontja a lakásszövetkezet legfőbb szerveként a közgyűlés hatáskörébe utalta a döntést szükség esetén a pótbefizetés elrendeléséről. A pótbefizetési kötelezettség szempontjából a törvény nem tesz különbséget szövetkezeti

tag, illetve nem tag lakástulajdonos között. A felperes alapszabályának IV. fejezete (3) bekezdés c) pontja közös tulajdonként szerepelteti a központi antenna tartozékait erősítő berendezésekkel együtt. A jelszolgáltatást a szolgáltató e közös tulajdoni részen nyújtja, ebből eredően ennek költsége közös költség. Bár a kábeltévé szolgáltatás nem közüzemi szolgáltatás, azonban nyilvánvaló módon közösségi jellegű szolgáltatás, amelynek díja az elsőfokú bíróság által is felhívott jogerős bírói döntések értelmében az alperesi állásponttól eltérően a közös költségbe beépíthető volt. A peresített időszakban e közösségi szolgáltatás nyújtása biztosított volt, annak költségei áthárítása jogszabályszerűen történt a tag és nem tag lakástulajdonosokra, közöttük az alperesekre is a fent hivatkozott testületi határozatok szerint, melyeket sem az 1992. évi II. törvény 13. §-a, sem a 2004. évi CXV. törvény 9. §-a alapján nem támadták meg.

Alapos azonban az alperesek fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezései tekintetében. A pertárgy értékére a keresetlevél benyújtásának az időpontja irányadó a Pp. 27. § (1) bekezdése szerint a bíróság hatáskörének megállapításánál és az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint az illetékalap meghatározásakor is azzal, hogy az Itv. 41. § (2) bekezdés szerint az illetékalap mérséklésének a kereset leszállítása esetén sincs helye. A pertárgyérték meghatározásának jelentősége van az ügyvédi költségek meghatározásakor is a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alkalmazása során. Az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően a pernyertesség arányának a Pp. 81. § (1) bekezdése szerinti meghatározásakor is az eljárás megindulásakor megjelölt, nem pedig a tárgyalás berekesztését megelőzően leszállított követelés az irányadó. A kereset leszállítása esetén ugyanis - kivéve ha a leszállítás az alperes teljesítése folytán történik - a leszállítással érintett rész tekintetében a felperest pervesztésnek kell tekinteni. A kereset leszállítása az alperes részleges pernyertességét jelenti, ezért ilyen esetben az eredeti kereseti követeléshez képest kell a felek pernyertessége és pervesztessége arányát megállapítani.

Ezért az elsőfokú perköltség kérdésében történő határozathozatal - mind az ellenérdekű felet illető perköltség, mind az állam javára az illetékfizetési kötelezettség meghatározása - során a pernyertesség-pervesztesség arányát a felperes 57 801 Ft követeléséből, mint pertárgyértékből kiindulva az alperesek 15 200 Ft összegű marasztalásához viszonyítva kellett az ítéletábrának megállapítania. Eszerint az alperesek 3/4 részben pernyertesek voltak, ennek megfelelően a felperes javára a Pp. 81. § (1) bekezdése rendelkezései helyes értelmezése szerint perköltségben nem marasztalhatóak. A jelen per a Pp. 62. § (1) bekezdés k) pontja szerint tárgyi illeték-feljegyzési jogos, az elsőfokú eljárás illetéke az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint 10 000 Ft, amelyet a felek a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése szerint pernyertességük-pervesztességük arányában viselnek. Ezért az elsőfokú eljárás illetékének megfizetésére a felperes 7 500 Ft, míg az alperesek egyetemlegesen 2 500 Ft összegben kötelesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét - a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja szerint tárgyaláson kívül eljárva - a perköltségre vonatkozó rendelkezések tekintetében megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. Az

alperesek fellebbezése részben volt eredményes, a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint az ítéltábla úgy határozott, hogy mindegyik fél maga viseli a saját másodfokú költségét, míg az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti 10 000 Ft másodfokú eljárási illetéket az alperesek 3/4 részben eredménytelen fellebbezésük miatt az alperesek és a felperes 3/4-1/4 arányban viselik.

Debrecen 2011. szeptember 22.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -